పంజరంలో ఏకాకి చిలక

మల్లిక్

సా[illegible] సెం చెట్లు ఆకు [illegible] ఆకులు తిరిగి తిరిగి [illegible] ముక్కలు క్రింద పడిపోయి, నేలను సగి భూమిని తాకుతూంది. చెట్ల కొమ్మలపై [illegible] ఎక్కడో కోయిల 'కో'అని పిలుస్తుంటే మరో కోయిల 'కో'యని [illegible] పలుకుతూంది. [illegible] పుతున్నాయి. [illegible] కనిపిస్తున్నాయి. మల్లె [illegible] పొదలు [illegible] స్వేచ్ఛగా [illegible] వేస్తున్నాయి [illegible] చూస్తే గాలిలో [illegible] తేలుతూ ఎటో కొట్టుకు పోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

రకరకాల మనుష్యులతో కళకళ లాడుతూంది ఆ పార్కు. పార్కులో ఎంత సందడిగా ఉన్నా తమకేం పట్టనట్లు మౌనంగా ఒక సిమెంటు బెంచి మీద కూర్చుని [illegible] చేసుకుంటున్నారు ఇద్దరు వ్యక్తు [illegible] కూర్చుని కబుర్లు చెప్పు కుంటున్నారు. యువకులు [illegible] చెట్టాపట్టాలు వేసుకుంటూ పార్కు లోని రోడ్లవెంబడి [illegible] తిరుగుతున్నారు. చిన్న పిల్లలు గడ్డిలో పిల్లిమొగ్గలు వేస్తూ, గెంతుతూ, [illegible] వాళ్ళకి తోచిన విధంగా ఆడుకుంటున్నారు.

రవీంద్ర, శారద ఎప్పటిలా కూర్చున్నారు. వాళ్ళబ్బాయి కృష్ణ వాళ్ళ ముందు బుద్ధిగా బాసింపట్టు వేసుకుని కూర్చున్నాడు. కృష్ణ వాళ్ళ ఏకైక పుత్రుడు. కృష్ణను చిన్నప్పటినుంచి క్రమశిక్షణగా పెంచుతున్నారు వాళ్ళు. క్రమశిక్షణ లేని జీవితం గతుకుల రోడ్డుమీద వెళ్ళే బండి నడకలాంటిదైతే, అతిగా క్రమశిక్షణ ఉన్న జీవితం పంజరంలోని చిలక బ్రతుకులాంటిది. మనిషి మనసులో ఎన్నో కోర్కెలు ఉంటాయి. కాని సమాజానికి, సాంఘికకట్టుబాట్లకి వెరచి అతను తన మనసులోని తీర్చుకోగల అతి చిన్న కోర్కెను సహితం బలవంతాన అణచుకుంటూ క్రమశిక్షణ పేరుతో తన కున్న స్వేచ్ఛను చంపుకుంటాడు.

రవీంద్ర శారదలకు కొద్ది దూరంలో పిల్లలు కేరింతలు కొడుతూ ఆడుకుంటున్నారు. అందరూ ఆరు, ఏడెనిమిది ఏళ్ళ మధ్యలో ఉన్న వాళ్ళే! వాళ్ళందరి మధ్యలో చుక్కల్లో చంద్రుడిలా పన్నెండేళ్ళ వయసు గల ఒక అబ్బాయి ఉన్నాడు. ఆ అబ్బాయి చూడ ముచ్చటగా ఉన్నాడు. వాడు కట్టుకున్న బట్టలు చిరిగిపోయి మాసిపోయి ఉన్నాయి. జుట్టుకి తైల సంస్కారం లేదు. వెంట్రుకలు నొసలు మీద జీరాడుతున్నాయి. నవ్వినప్పుడు బుగ్గలు సొట్టపడుతున్నాయి. అక్కడున్న మిగతా పిల్లలు అందరూ చాలా నీట్‌గా డ్రెస్ చేసుకుని టాయిలెట్ అయి ఉన్నా వీడే అందరికంటే అందంగా ఉన్నాడు. వాళ్ళందర్నీ ఆడిస్తూ నవ్విస్తూ వాళ్ళకి నాయకుడిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. కృష్ణ వాళ్ళ ఆటను చూస్తూ ఆనందిస్తున్నాడు. ఆ పిల్లల నాయకుడు ఒక్కొక్కళ్ళని రెక్కలు పట్టుకుని గిరగిర తిప్పుతున్నాడు. మిగతా పిల్లలు చుట్టూ చేరి గంతులు వేస్తూ చప్పట్లు కొడుతున్నారు. కృష్ణ వాళ్ళ అమ్మానాన్నల వైపు చూశాడు. వాళ్ళేవో మాట్లాడుకుంటున్నారు. మళ్ళీ పిల్లల వైపు చూశాడు. ఈ సారి వంతు తన దంటే తనదని పిల్లలు తమ నాయకుడి చుట్టూ చేరి "నన్నే తిప్పు. . . నన్నే తిప్పు" అంటూ చేతులు చాచుతున్నారు.

"అమ్మా!"

శారద రవీంద్రలు కృష్ణ వైపు చూశారు. కృష్ణ పిల్లల వైపు చేయి చూపించాడు.

"నేనుకూడా ఆడుకుంటానే!"

"వద్దు బాబూ. . . బట్టలు మాసి పోతాయి. . . ఇదిగో, ఈ చాకలెట్లు తీసుకో."

శారద చేతిలోంచి చాకలెట్లు తీసుకున్నాడు కృష్ణ. ఒకసారి తన తెల్లని బట్టలకేసి చూసుకుని చాకలెట్లు తినటం మొదలు పెట్టాడు. శారద రవీంద్రలుకూడా పార్కుకి వచ్చినప్పటి నుండి ఆ పిల్లలను చూస్తున్నా వాళ్ళందరిలోకీ ఆ అబ్బాయి వాళ్ళ[illegible] అమితంగా ఆకర్షించాడు. దానికి [illegible] ఆ అబ్బాయి అందం కావచ్చు

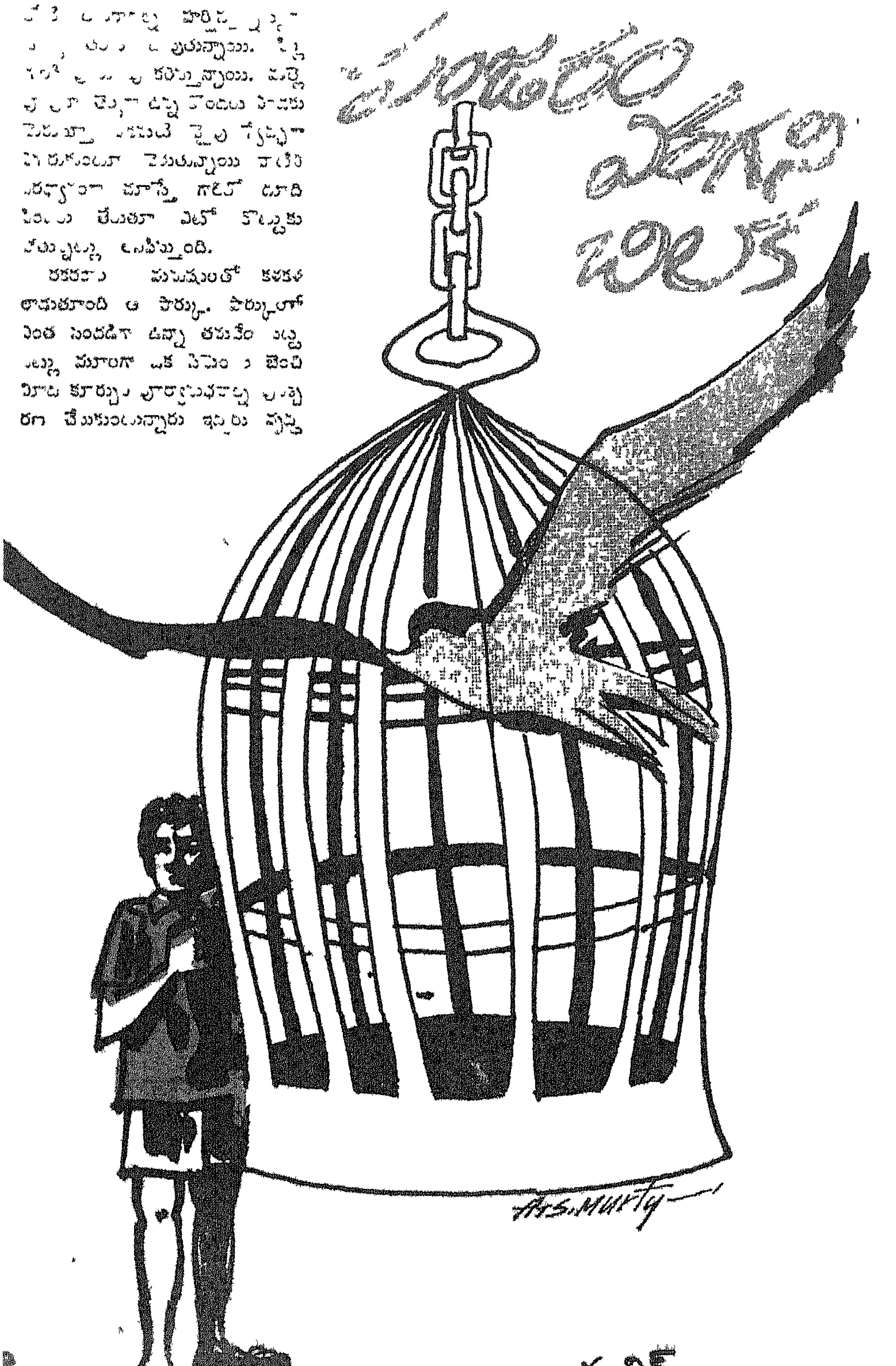

ఆటని చలాకీతనం కావచ్చు. కారణం ఏమైనా వాళ్లను ఆ అబ్బాయి మాత్రం అమితంగా ఆకర్షించాడు.

ఈ సారి ఇంకో పిల్లవాడి రెక్కలు పట్టుకుని గిరగిర తిప్పుతున్నాడు ఆ అబ్బాయి. మిగతా పిల్లలు చప్పట్లు కొడుతూ తమ సంతోషాన్ని ప్రకటిస్తున్నారు. వాళ్లు చప్పట్లు కొడుతున్న కొద్దీ ఆ అబ్బాయిలో ఉత్సాహం పెరిగింది. ఇంకా జోరుగా తిప్పడం మొదలు పెట్టాడు. ఇంకా జోరుగా. . . ఇంకా. . . ఇంకా. . .

"కెవ్వు"మని అరిచి ఆ అబ్బాయి చేతిలోంచి జారి అంత దూరంలో పడ్డాడు ఆ చిన్న పిల్లవాడు. వాడు ఏడుపు లంకించుకున్నాడు. ఆ అబ్బాయి బిత్తర పోయి చూస్తున్నాడు. మిగతా పిల్లలు చప్పట్లు కొట్టడం మానేసి భయంగా చూస్తున్నారు. ఇంతలో ఒక లావుపాటి ఆవిడ అక్కడికి దూసుకుంటూ వచ్చి ఆ అబ్బాయి చెంప ఛెళ్లుమనిపించింది. ఆ అబ్బాయి తూలి కింద పడ్డాడు. రవీంద్ర పరుగున అక్కడికి వెళ్లి ఆ అబ్బాయిని లేవనెత్తాడు. ఆ లావుపాటి ఆవిడ రవీంద్ర చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని ఏడుస్తున్న ఆ అబ్బాయిని మరొక సారి తృప్తితీర తిట్టిపోసి ఏడుస్తున్న

> **సూక్ష్మంలో మోక్షం**
>
> సత్యాన్ని తెలుసుకోవడం,
> మంచిని జీవితంలోకి అనువర్తింప
> చేసుకోవడం-ఈ రెండే మహా మహా
> వేదాంతులు నేర్పిన విషయాలు.
>
> —వోల్టేర్

చిన్న పిల్లవాణ్ణి బబ్బ పట్టుకుని లేవదీసి వాడి నెత్తిని రెండు మొట్టి బరబర లాక్కెళ్లిపోయింది. పిల్లలందరూ చెల్లా చెదురైపోయి ఎవరి అమ్మా నాన్నల దగ్గరకు వాళ్లు వెళ్లిపోయారు.

రవీంద్ర శారదకి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. ఆ అబ్బాయి చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని నిలుచున్నాడు. కృష్ణ వింతగా ఆ అబ్బాయి వేపు చూస్తున్నాడు.

"కూర్చోవోయ్. . ."

చేతులు ముఖం మీద నుండి తియ్యకుండానే అలానే మోకాళ్ల మీద కూర్చున్నాడు అతడు. శారద జాలిగా ఆ అబ్బాయి వైపు చూసింది. రవీంద్ర వాడి ముఖం మీది చేతులు తొలగించి వేశాడు. వాడి కళ్లనుండి అశ్రువులు స్రవిస్తున్నాయి. చెంప మీద వేళ్ల ముద్ర పడింది. శారద గుండె జాలితో నిండిపోయింది.

"ఊరుకోరా. . . ఊరుకో. . . ఆవిడను పోలీసులకు అప్ప జెప్పుదాంలే." రవీంద్ర వాడి కన్నీళ్లను తన కర్చీఫ్‌తో తుడిచాడు. కృష్ణ వాడి వైపు చాకలెట్లు ఉన్న చేతిని చాపాడు. వాడు అడ్డంగా వద్దన్నట్లు తల ఊపాడు. కృష్ణ వాళ్ల అమ్మా నాన్నల వైపు చూశాడు.

"తీసుకో బాబూ. . ." శారద వాడి తల నిమిరింది.

వాడు కృష్ణ చేతిలోంచి ఒక్క చాకలెట్ తీసుకున్నాడు. కృష్ణ కళ్లు మెరిశాయి.

"నీ పేరేమిటి బాబూ?" రవీంద్ర కొనదేరి అందంగా ఉన్న వాడి ముక్కు వైపు చూస్తూ అడిగాడు.

వాడు బిత్తరపోయి చూశాడు.

"చెప్పు బాబూ. . . నీ పేరేమిటని?" శారద వాడి వీపు నిమురుతూ అడిగింది.

"ప్రశాంత్!"

"చాలా బాగుంది! మరి నువ్వు ఒక్కడివే పార్కుకి వచ్చావా?" రవీంద్ర వాడి పెద్ద పెద్ద కళ్లలోకి చూస్తూ అడిగాడు. వాడు అవునన్నట్లు తల ఊపాడు.

"నువ్వు ఎక్కడ ఉంటున్నావని?" తల వంచుకున్నాడు ప్రశాంత్.

"నువ్వు ఎక్కడ ఉంటావో చెప్పు." గడ్డం క్రింద చెయ్యి పెట్టి ముఖం పైకి ఎత్తి అడిగింది శారద.

"ఇక్కడే." అతి కష్టంమీద ఆ ఒక్క మాట పెగిలి వచ్చింది వాడి నోటి వెంట.

"అంటే? ! !"

"ఈ పార్కులోనే."

"నీకు అమ్మా, నాన్నా ఎవ్వరూ లేరా?"

తల వంచుకున్నాడు ప్రశాంత్. వాడి కళ్లు వర్షిస్తున్నాయి. రెండు చేతులతో ముఖం దాచుకున్నాడు. శారద రవీంద్రలు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూచుకున్నారు. ఏదో భావం వారిద్దరి కన్నుల్లో ప్రతిఫలించింది.

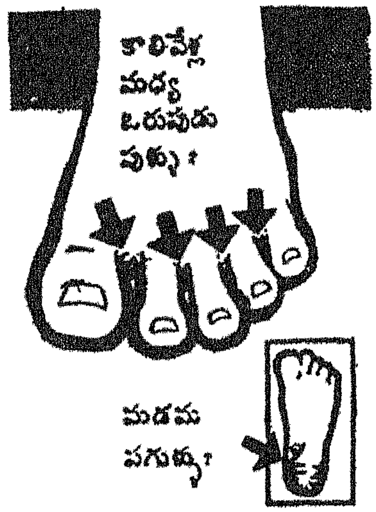

లివెన్సా
వాడండి
OZ.1613 CR.TG

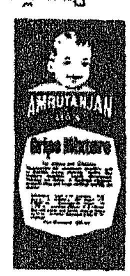

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్‌వారి
గ్రైప్ మిక్స్చర్ జీర్ణశక్తిని
సరిచేస్తుంది. దానికి తోడ్పడుతుంది.
బిడ్డని ఆరోగ్యంగా,
సంతోషంగా ఉంచుతుంది.
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్‌వారి
గ్రైప్ మిక్స్చర్ నుఱినొప్పి.
వాయువు అజీర్ణం, పళ్లు వచ్చే
కాలంలో
ఇబ్బందులు
వాటికి మంచి
గుణం
ఇస్తుంది.
అమృతాంజన్
లిమిటెడ్

బిడ్డ సంతోషంగా ఉంటే
అమృతాంజన్ గ్రైప్ మిక్స్చర్
వాడినట్లే
OBM:2642 TG

రవీంద్ర ప్రశాంత్ భుజం మీద నుండి చేయి తొలగించాడు.

"మా ఇంటికి వస్తావా, ప్రశాంత్?" రానన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపాడు.

"నీ కేం భయం లేదు, ప్రశాంత్. మా ఇంటికి రా... నీకు మంచి మంచి బట్టలు, బొమ్మలు కొనిపెడతాం... నువ్వు మా బాబు కృష్ణతో కలిసి ఆడుకోవచ్చు... అంతా చూశాక నీ ఇష్టం లేకపోతే వెళ్ళిపోవచ్చు... ఏం? మా ఇంటికి వస్తావా?" శారద వాడి కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగింది.

వాడి కళ్ళలోని భయం, సందేహం పోయాయి. ఒకసారి శారద రవీంద్ర ఇద్దరి ముఖాల్లోకి చూశాడు.

"ప్రశాంత్... మా ఇంటికి రావూ? నాతో ఆడుకోవూ?" అంటూ దీనంగా కోరాడు కృష్ణ. ప్రశాంత్ తన ఇంటికి వస్తే తనను కూడా గిరగిర తిప్పుతాడని కృష్ణ ఆశ.

ప్రశాంత్ సరేనన్నట్లు తల ఊపాడు. రవీంద్ర తేలికగా శ్వాస పీల్చుకున్నాడు. పార్కులో రంగు దీపాలు గుప్పున వెలిగాయి. నాటి రంగులు ప్రశాంత్ ముఖం మీద ప్రతిఫలించి వింత అందాన్నిస్తున్నాయి. రవీంద్ర చేతి వాచి వంక చూశాడు. సాయంత్రం ఆరున్నరైంది. అప్పుడే నిశాసుందరి తన నల్లని ఛాయను భూమి మీదకు మెల్ల మెల్లగా జార్చుతూంది. ఆకాశంలోని పూర్ణచంద్రుణ్ణి చూస్తే మబ్బు తొలగి ఆ పక్షం బరువు పెడుతున్నట్లు ఉంది. పార్కులో జనం పల్చబడుతున్నారు. రవీంద్ర, శారద, ప్రశాంత్, కృష్ణ లేచి కారు వైపు నడిచారు.

కారు ఒక బంగళా ముందు ఆగింది. కారులోంచి నలుగురూ దిగి లోపలికి వెళ్ళారు. అది పెద్ద రెండంతస్తుల మేడ. ఖరీదయిన ఫర్నిచరు అన్ని గదుల్లో అందంగా అమర్చబడి ఉంది. నలుగురూ హాలులోకి వచ్చారు. హాలు మధ్య ఒక అందమైన పంజరం, అందులో అంత కంటే అందమైన చిలక ఉన్నాయి. ప్రశాంత్ పంజరం దగ్గరికి వచ్చి ఆగిపోయాడు. పంజరాన్ని, దానిలోని చిలకను చూస్తూ నిలుచున్నాడు. మానవనైజం చాలా విచిత్రమైనది. ప్రకృతిలో ఏదో పిచ్చి అందాన్ని వెతుక్కుంటాడు మానవుడు. స్వేచ్ఛను బంధించినందుకు ఏడవక పిచ్చివాడిలా నవ్వుతాడు.

"ఏమిటి ప్రశాంత్, అలా చూస్తున్నావ్? అది మేము పెంచుతున్న చిలక... దానికి మాటలుకూడా వచ్చు" అన్నాడు కళ్ళు తిప్పుతూ కృష్ణ.

"దాని పేరడుగు ప్రశాంత్... చెప్తుంది." శారద ప్రశాంత్‌ను ముందుకు తోసింది.

"నీ పేరేమిటి?

"సుందరి... సుందరి..." రామచిలక ముద్దు ముద్దుగా పలికింది. వాళ్ళు ముగ్గురూ నవ్వారు. ప్రశాంత్ నవ్వలేదు!

"దానికేం కావాలోకూడా అడుగు!" రవీంద్ర అన్నాడు.

"నీ కేం కావాలి?"

"జామపండు... జామపండు."

మళ్ళీ ముగ్గురూ నవ్వారు. ప్రశాంత్ ఈ సారికూడా నవ్వలేదు. ప్రశాంత్‌ని చూసి శారద రవీంద్రలు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. ప్రశాంత్ కళ్ళలో ఏదో భావం మెదిలింది. రామచిలకను వాడు తదేకంగా చూస్తున్నాడు. వాడి కళ్ళలోని భావాలు వారికి అవగతం కాలేదు. ప్రశాంత్ ఇందాక పార్కులో గలగల పారే సెలయేరులా ఉంటే ఇప్పుడు గంభీరమైన సముద్రంలా ఉన్నాడు.

"లోపలికి పోదాం రండి!" శారద ఇంట్లోకి దారి తీసింది. ముగ్గురూ ఆమెను అనుసరించారు.

అదిరి పడ్డారు శారద రవీంద్రలు! నోట్లో పెట్టుకోబోయిన ముద్దలు అలానే చేతిలో ఉంచుకుని ప్రశాంత్ వైపు చూశారు. వాడు తల వంచుకుని తన మానాన తాను భోజనం చేస్తున్నాడు. ఇద్దరూ ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. వాళ్ళ కళ్ళలో ఆశ్చర్యం కదలాడింది. వాళ్ళిద్దరినీ అంతగా ఆశ్చర్యపరిచిన విషయం ఏమిటంటే వాడు కూర తింటూ "మా అమ్మ చేసిన కూర ఇంత రుచిగ ఉండదు" అని అనడం.

భోజనం ముగించి, డాబా మీద వెన్నెల్లో కూర్చున్నారు. కృష్ణకూడా వాళ్ళతోబాటు కూర్చున్నాడు.

"కృష్ణా... ఇప్పుడు చదువుకునే సమయం కదా?... వెళ్ళి చదువుకో!" రవీంద్ర కృష్ణను ఉద్దేశించి అన్నాడు.

కృష్ణ ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు. వాడికి తన కొత్త స్నేహితుడితో మాట్లాడాలనీ కథలూ అవీ చెప్పుకోవాలనీ ఉంది.

"వెళ్ళమ్మా... బుద్ధిగా చదువుకోవాలి... నువ్వు బాగా చదువుతే వచ్చే సంవత్సరం మూడో క్లాసుకి వస్తావు. తరవాత నాలుగు... ఆ తరవాత ఐదు... కొన్నాళ్ళకి పెద్ద డాక్టరువి అయిపోతావు... కదూ?" శారద బుజ్జగించింది.

కృష్ణ అయిష్టంగా లేచి వెనక్కి తిరిగి ప్రశాంత్‌ని చూస్తూ డాబా దిగి కిందకు వెళ్ళిపోయాడు.

"ప్రశాంత్! నీకు అమ్మా, నాన్నా ఉన్నారా?" రవీంద్ర అడిగాడు. శారద కుతూహలంగా ముందుకు వంగింది.

ఉన్నారన్నట్లు తల ఊపాడు.

"ఎక్కడ ఉంటారు?" ఇది శారద ప్రశ్న.

ఏదో ఊరు పేరు చెప్పాడు. శారద రవీంద్రలు ఆశ్చర్యపోయారు. అక్కడికి సుమారు మూడు వందల మైళ్ళ దూరం ఉంది ఆ ఊరు.

"మీ నాన్నగారు ఏం చేస్తుంటారు?

"తాసిల్దారు."

శారదా రవీంద్రలకు ప్రశాంత్ చెప్పే ప్రతి విషయం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తూంది. వాళ్ళిద్దరూ ఇంకా చాలా ప్రశ్నలు వేసి ప్రశాంత్ నుండి తెలుసుకున్న విషయాలేమిటంటే—

ప్రశాంత్ తల్లిదండ్రులు సీతమ్మ, రాఘవరావులు. వాళ్ళకి ప్రశాంత్ కాక ప్రశాంత్ కంటే పెద్దవాళ్ళయిన ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, ప్రశాంత్ కంటే చిన్నవాడైన ఒక మగపిల్లవాడు ఉన్నారు. కాని అందరిలోకి ప్రశాంత్ అంటే వాళ్ళకి ఎక్కువ ఇష్టం. రాఘవరావుగారు తాసిల్దారుగా చాలా సంపాదించారు. ప్రశాంత్ మొదటి నుండి మొండివాడు. తన ఇష్టప్రకారం ప్రవర్తించేవాడు. రాఘవరావుగారికి తన ఆఫీసులో పనిచేసే గుమాస్తాల పిల్లలతో ప్రశాంత్ స్నేహం చేయడం ఇష్టం లేదు. ప్రశాంత్‌ని ఎవరితో పడితే వాళ్ళతో స్నేహం చేయవద్దని శాసించేవాడు. అయినా వాడు ఆయన మాటలను నిర్లక్ష్యం చేసేవాడు. క్రమశిక్షణా లోపం రాఘవరావుగారు సహించ లేరు. కాని, ప్రశాంత్ మీద అవ్యాజమైన ప్రేమ ఉండటం వల్ల ఏమీ చేయలేకపోయేవాడు.

ప్రశాంత్ రాఘవరావుగారికి పెద్ద సమస్య క్రింద తయారయ్యాడు. గొడ్లు కాచే కుర్రాళ్ళతో తిరిగి గేదెల మీదెక్కి సవారి చేసేవాడు. ఏమైనా అంటే అలిగి అన్నం తినేవాడు కాదు. ఇంట్లో ఏపిల్‌పళ్ళు, బత్తాయిలు, కమలాలు ఇంకా అనేక రకాల పళ్ళున్నా బడి ఎగ్గొట్టి ఊరి పొలిమేరలకు వెళ్ళి అక్కడ ఈత చెట్లు ఎక్కి ఈతకాయలు కోసుకుని గేదెల మీదెక్కి సవారీ చేస్తూ తినేవాడు. రెండు సార్లు ఇంటినుండి పారిపోయాడు కూడా. రెండు సార్లూ వాళ్ళ నాన్నకి చుట్టు పక్కల ఉన్న పల్లెటూళ్ళలో దొరికాడు. విసుగెత్తిన రాఘవరావుగారు ప్రశాంత్ విషయంలోకూడా కఠినమైన చర్యలు తీసుకుని, ప్రశాంత్‌ను కట్టు దిట్టాలలో పెట్టారు. దాని ఫలితం ప్రశాంత్ మూడవ సారి ఇంట్లోంచి పారిపోవడం! ఈ సారి ఏకంగా రైలెక్కి దూరంగా పారిపోయి వచ్చేశాడు. ఒక హోటలులో క్లీనరుగా చేరాడు. పొద్దున్న ఆరు గంటల నుండి మధ్యాహ్నం రెండు వరకూ అక్కడ పని చేస్తాడు. తరవాత తన ఇష్టం వచ్చిన చోట తిరుగుతాడు. రాత్రి ఏ పార్కులోనో లేదా ఏ ఇంటి అరుగు మీదనో నిద్ర పోతాడు. రెండు నెలల క్రితం నుండి శారదా రవీంద్రలు కలిసేదాక వాడు అలానే రోజులు గడిపాడు.

శారద ప్రశాంత్ వైపు జాలిగా చూస్తూంది. రవీంద్ర దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ప్రశాంత్ ఆవులించాడు. వాడికి కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి.

"ఇంక నిద్ర పోదాం, పదండి." శారద లేచింది. ముగ్గు ముగ్గురూ డాబా దిగి క్రిందకు వెళ్ళారు.

"ప్రశాంత్ నిద్ర పోయాడా?" రవీంద్ర అడిగాడు.

"ఆఁ. . . నిద్ర పోయాడు. అది సరే గాని తరవాత కర్తవ్యం ఏమిటి?. . . రేపు వాడిని రైలు ఎక్కించి వాళ్ల ఊరు పంపించేద్దామా?" నిద్ర పోతున్న కృష్ణ మీద దుప్పటి కప్పుతూ అడిగింది శారద.

"నీ పిచ్చి గాని. . . ఇంటినుండి పారిపోయి వచ్చిన వాడు మళ్లీ బుద్ధిగ ఇంటికి వెళతాడా? రేపు వాళ్ల నాన్న గారికి టెలిగ్రాం ఇస్తాను. . . లేదా ట్రంకాల్‌లో మాట్లాడతాను. . . అతను వచ్చి వీడిని తీసుకెడతారు. . . ఏ మంటావ్?

"అవును. . . అలా చేస్తే బాగుంటుంది."

కిటికీ దగ్గర ఏదో నీడ కదిలింది.

అనంత కోటి జీవరాసులలో చైతన్యాన్ని కలిగిస్తూ సూర్యుడు ఉదయించాడు. పక్షులు గూళ్లు విడిచి తూర్పు దిక్కుకు స్వేచ్ఛగా ఎగురుకుంటూ వెళుతున్నాయి.

"ప్రశాంత్. . . ప్రశాంత్. . ." రవీంద్ర ఖంగారుగా ఇల్లంతా వెతికాడు. హాలులోకి వచ్చాడు. శారద పంజరం ముందు నిలుచుని ఉంది.

"ఇటు చూడండి! !"

రవీంద్ర శారద దగ్గరికి వెళ్లి చూశాడు. పంజరం తలుపులు తెరిచి ఉన్నాయి. చిలక ఎటో ఎగిరి పోయింది.

ఈ జరిగిన సంఘటన పది సంవత్సరాలకి వార్తా పత్రికలో ఒక ప్రకటన పడింది. "కనబడుట లేదు" అన్న శీర్షిక క్రింద ఒక ఫోటోతోబాటు తప్పిపోయిన ఆ అబ్బాయి బరువు, ఎత్తు, ఇంకా మిగతా గుర్తులు ఇవ్వబడ్డాయి.

ఆ ఫోటో కృష్ణది! ! ★

ఇప్పుడు!
అందంగా మరియు అధునాతనంగా
మీకు అనుకూలంగా వంట ఇంటిని
అమర్చుకోండి ఎక్కువ కాలం మన్నే
హారాల్డ్‌వేర్‌తో

Ratan Batra/LA/Tel/04A

వండి-వడ్డించే ఈ పాత్రలు వాడటానికి మీరు చాలా గర్విస్తారు!

హారాల్డ్‌వేర్ వంట ఇంటిలోగాని లేక డైనింగ్-టేబుల్—మీదగాని ఎక్కడైనా శోభ నిస్తుంది. అధునాతన గృహిణులకి ఇదివక ఆదర్శమైన వంట పాత్ర.

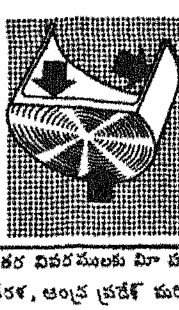

హారాల్డ్‌వేర్ అందమైనది మరియు దృఢమైనది.
తళతళలాడే దాని మెరుపు, క్రొత్తదనం చాలా సంవత్సరాలు ఉంటుంది. ఇది చాలా దళసరి పరిమాణపు శుద్ధమైన అల్యూమినియంతో చేయబడింది.
హారాల్డ్‌వేర్ క్రింది భాగము కొంచెం పల్లముగా అధికమైన దళసరిగా ఉంటుంది. ఇది వేడిని తగ్గించి అడుగంటకుండా చేస్తుంది.
హారాల్డ్‌వేర్ మీ టేబుల్‌ని వేడి మూలంగా పడే మరకల నుంచి, అవసరమైనప్పుడు వడ్డించటానికి రెండు విధముల ఉపయోగకరమైన స్టాండు కలిగి ఉన్నది.

హారాల్డ్‌వేర్ ఉత్పత్తి, ఫ్రైయింగ్ ప్యాన్స్, సాస్ ప్యాన్స్, కస్ రోల్స్, కెటిల్స్— వివిధ సైజులలో. అన్ని సందర్భాలకు పనికి వచ్చే ఒక అద్భుతమైన బహుమానం.

IS-21 ISI SIC వారి అనుమోదపు అల్యూమినియమ్.

తయారుచేయువారు మరియు అమ్మకందారులు :
అల్లుభాయ్
అమిచంద్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
226-27, ఓ. దాదాజీ రోడ్,
బొంబాయి 400 007.

ఇతర వివరములకు మీ హారాల్డ్‌వేర్ డీలర్‌ని సంప్రదించండి. లేదా హారాల్డ్‌వేర్ పుస్తకం కొరకు వ్రాయండి. రీజినల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, తమిళనాడు, కేరళ, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మరియు పాండుచేరి ఫొవ్వల్ ఇమల్ & సన్స్, ఇమల్ బిల్డింగ్, 182, బ్రాడ్‌వే, మద్రాసు-600 001.